1775 básní Emily Dickinsonové

A .A .A .A .D

D A G D
Propadali, jsme se níž a níž
A G D
a rozdávali, od Dieppe až po Paříž
Ami G
té noci, kdy jsem ti čet
D#dim D
pod Saint Pierre v Beauvais
Ami G
všech sedmnáct set sedmdesát pět
D A
básní Emily Dickinsonové.

A .A .A .A .D

D A G D
Tisícerý dík, za slavnost bez hostí
A G D
za ten okamžik, nesmrtelnosti
Ami G
té noci, kdy jsem ti čet
D#dim D
pod Saint Pierre v Beauvais
Ami G
všech sedmnáct set sedmdesát pět
D A
básní Emily Dickinsonové.

A .A .A .A .D

Admirál Nelson

:[**Ami Hmi .Emi .**]:

Emi Hmi Emi G
Udělej cokoli co by zač stálo
Hmi Emi
třeba jen přistup blíž
Emi Hmi Emi G
rány už nebolí jenže to je málo
F# **H**
však ty mi rozumíš

C H A G Hmi
R: To chce začít hned zjara
H A G Emi
a vyhnout se chybě
H A G Hmi H A G F#
a ženskou co stejně už nejsou
H A G Hmi
krásnou jak Sára
H A G Emi
a mírnou jak hříbě
H A G Hmi Ami Hmi
a silnou jak Admirál Nelson
Emi Ami Hmi
Admirál Nelson
Emi Ami Hmi
Admirál Nelson
Emi Ami Hmi
Admirál Nelson

Emi Hmi Emi G
Sedí a přemýšlí dva klauni v baru
Hmi Emi
už starší a strakatí
Emi Hmi Emi G
aby snad nepřišli o tu svou káru
F# **H**
s bílou opratí

R:
:[**Ami Hmi Emi**]]]]:

Až nás smrt rozdělí

Emi D C
Až koně odletí
Ami Emi Hmi Emi H^7 Emi
do noci, do zahrad Jericha
Emi D C
až naše objetí
A^7 G C C
proplyne do ticha
H^7
až ústa tvá budou uzamčená
Emi D C
jako bych líbal jednu z trojských bran
Hmi Emi Ami Emi
budu jen pária beze jména
Hmi Emi H^7 Emi
už neopíjen a nemilován.

Emi D C
Až dozní výstřely
Ami Emi Hmi Emi H^7 Emi
z karabin v ulicích nad námi
Emi D C
až nás smrt rozdělí
A^7 G C C
modrými vodami
H^7
až dovoní sklenky po kořalce
Emi D C
i polštář po kartářce Markétě
Hmi Emi Ami Emi
pak bude po písni, po válce
Hmi Emi H^7 Emi
po lásce, bude po světě.

Až si jednou sundám boty

C .C .F .C .F .C .C .G .
C .C .F .C .F .C .CG .C .

C
Až mi čas řekne stůj
F C
až si jednou sundám boty
F C
až mi smích kolejnic
G
řekne příteli skoč
C
až mi zesvětští dlaň
F C
jako kachel z terakoty
F C
až se posadím k tvým dveřím
G C
prosím neptej se proč.

Až mi prach z věčných cest
zhladí jizvu na mé tváři
až budu vědět věci
které líp nevědět
až mi poslední verš
zplaní v starém makuláři
snad to bude pozdě
ale jistě naposled.

D
Až pak vítr a déšť
G D
smyjí stopy u Golgoty
G D
až se dým spálenišť
A
nakonec rozplyne
D
až si odepnu pás
G D
až si jednou sundám boty
G D
už nezbude mi nic
A D
a možná tobě taky ne.

Až uslyším hvízdání

Emi .Emi .D .C .Hmi . :[**Emi .D .C .Hmi .**]:

Emi **D**
Pověz mi, můj příteli, co uděláš, když rozdělí
C **D** **Ami** **Hmi**
tě s někým jeho smích jak žhavý klín
Emi **D**
a on si myslí, jak se zdá, že postačí, když zahvízdá
C **D** **Ami** **Hmi**
hned něhou změkneš jako parafín.

G **C G D C** **F C G G** **C G D**
Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.

:[**Emi .D .C .Hmi .**]:

A pověz mi, jak lámeš mříž, co uděláš, když nevěříš
že kroužkovaní ptáci zpívají
oni hvízdají a pyšní jsou, že létat mohou nad tebou
a na zemi ti z ruky zobají.

Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání
ukryji své zklamání a narovnám jim křídla, když se zraní.

Poslyš, když mi nevěříš, ty také chceš jít stále výš
a slunce je tak zlaté, až se vlní
pak se můžeš, když chceš výš, spálit víc, než pochopíš
a budeš rád, když nenajdeš jen trní.

G **C G D C** **F C G G** **C G D**
Až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání, až uslyším hvízdání
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání za nekonečnou hrou a mlhou ranní
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání za rozzářenou tvář a pousmání
Ami **G** **D**
ukryji své zklamání a vezmu jeho hlavu do svých dlaní.
:[**Emi .D .C .Hmi .**]:

Cibola

Hmi .A G .D .D .Hmi .A . G .D .D .

D G D A D
Houpavý proud řekou splývá
D G D A D
jak temně červená hříva
Hmi A G D
a déšť opíjí moji tvář
Hmi A G D
a průramky skal rozetmívá.

D G D A D
V náručí acomskou vázu
D G D A D
vítr má chuť zimostrázů
Hmi A G D
a příboj mi hřmí do vlasů
Hmi A G D
i staletých ruin Anasázů.

D G D A D
Tu hlinku z mých řas deště smyjí
D G D A D
a v svítivou krev rozmělní ji
Hmi A G D
jen ten křik v korunách zlatých měst
Hmi A G D
ten ani dnes nepomíjí.

Čeká nás poslední ráno

C C/H E F C G

C C/H
Někde venku štěkaj dogy
E F
a zvolna padá tma
C
a když se úplně setmí
G
ten štěkot utichá.

C C/H
Noční ticho tříští hlasy
E F
co mi rozrývají týl
C
čeká nás poslední ráno
G
a mě aspoň tisíc mil.

C C/H E F C G C C/H E F C G

Když se dívám z tvýho prahu
jako bych na rozcestí stál
a potom se otočím zpátky
tam kde jsem s tebou spal.

Jenže v zádech tuším cestu
a ta mě táhne ze všech sil
čeká nás poslední ráno
a mě aspoň tisíc mil.

C C/HE F C G C C/HE F C G

Ten můj hlad a divnej neklid
to je špatný znamení
slova jsou jenom slova
a na ničem nic nezmění.

Zůstalas pořád stejná
i já jsem zůstal, co jsem byl
čeká nás poslední ráno
a mě aspoň tisíc mil.

C C/HE F C G C C/HE F C G

Čím dál tíž se dejchá

D G D
Kdes všude byl, můj blonďatej chlapče?
A
Kdes všude byl, můj blonďatej sne?
G A D
Po dvanácti mlhavejch horách jsem belhal
G A D
padesát klikatejch silnic jsem prošel
G A D
do šesti truchlivejch lesů jsem vstoupil
G A D
na sedmi nehybnejch mořích se plavil
G A D
po tisíc mil dlouhým hřbitově kráčel
A D G
a tíž, tíž, tíž, tíž
D A D
čím dál, tíž se dejchá.

Cos všechno viděl, můj blonďatej chlapče?
Cos všechno viděl, můj blonďatej sne?
Viděl jsem nemluvně s šakalí smečkou
viděl jsem silnici zlatou, ale pustou
viděl jsem břízu s krvavou větví
viděl jsem kladiva nasáklý krví
viděl jsem žebřík pod bílou vodou
viděl jsem mluvky s jazykem v křečích
viděl jsem děti s ostrými meči
a tíž, tíž, tíž, tíž
čím dál, tíž se dejchá.

Cos všechno slyšel, můj blonďatej chlapče?
Cos všechno slyšel, můj blonďatej sne?
Slyšel jsem hromy s varovným hlasem
slyšel jsem vlnu, co zaplaví zemi
slyšel jsem tambory s rukama v ohni
slyšel jsem šepot tisíců mnichů
slyšel jsem výkřiky hladu i smíchu
slyšel jsem básníka co umřel v blátě
slyšel jsem klauna jak křičí a pláče
a tíž, tíž, tíž, tíž
čím dál, tíž se dejchá.

D G D
Koho jsi potkal, můj blonďatej chlapče?
A
Koho jsi potkal, můj blonďatej sne?
G A D
Potkal jsem dítě u mrtvýho koně
G A D
potkal jsem dobráka se vzteklou dogou
G A D
potkal jsem ženu s ohnivým tělem
G A D
potkal jsem dívku, co dala mi duhu
G A D
potkal jsem lidi raněný láskou
G A D
a potkal jsem lidi raněný záští
A D G
a tíž, tíž, tíž, tíž
D A D
čím dál, tíž se dejchá.

Co chceš dělat teď, můj blonďatej chlapče?
Co chceš dělat teď, můj blonďatej sne?
Vrátím se zpátky, než se udusím hrůzou
schovám se v temnotách nejhlubších lesu
kde lidí jsou spousty a ruce maj prázdný
kde řeky se topí v granulích jedu
kde městečko v stráni je studenej žalář
kde nikdy nevidíš do tváří katům
kde plno je hladu a ztracenejch duší
kde černá je barva, kde nula je mnoho
a to budu kázat a s tím budu dejchat
a vyřvu to z kopců, ať každej mě slyší
tak tohle mi řekl, než začlo se stmívat
tak tohle mi řekl, než začal jsem zpívat
a tíž, tíž, tíž, tíž
čím dál, tíž se dejchá.

Démoni

G# . G# . G# .C . G# . G# . G# . :[**C .C .C .C**]:

C **B/C**
Pod prahem klíče a milých pár vět
C **B/C**
nápřahem biče se otřásl svět
B **G#**
jen stromy z obou stran, jako paraván
C **C .C .C .C**
uťaté nohy koní

V předčasném máji a ve zbytcích tmy
svíce se houpají nad obětmi
jak hvězdy v kalichu, já se potichu
lásko má k tobě skloním.

F **D#** **C**
R: Skláním se níž k líci tvé znavené
F **D#** **C** **Gmi7**
skláním se níž a nedýchám
F **D#** **C**
Démoni spí za zdí mého ramene
F **D#** **C** **Gmi7** **Gmi7 .Gmi7 .Gmi7**
démoni spí a nejsi sám

Pod práh's mi klíče a obálku dal
vítr dnes křičel a na gajdy hrál
a já se ospalá, sama přidala
k jejich věčnému pláči

V příslibu jara jsem přešla ten práh
když úsvit se parádil na výšinách
a rány dozněly, milý příteli
vím že ne vždy to stačí.

R:

Slyšíš tam z oblaků zpoza hory
píšťalu ovčáků z diaspory
jak hvízdá do rána, celá uhraná
o zemi zaslíbené.

Kam mizí tvé písně, kam ústí tvé dny
a při'běh tvůj vysněný, nedohledný
kam se duše tvá divá Neretva
kam se jen lásko žene?

R:

Dívka ze severu

G .C .G .C .

G Hmi C G
Až půjdeš tam, kde není skoro nic
G Hmi C G
kde vítr vždycky samým sněhem hrál
G Hmi C G
pozdravuj jednu dívku u hranic
G Hmi C G
kterou jsem kdysi hrozně miloval.

Až začnou zuřit bouře na pláních
a řeky znehybní tvrdý led
doufám jen, že ji ochrání
před vichřicí a zimou teplý pléd.

Vlasy má, doufám, pořád vlnité
dlouhé tak, že jí po pás splývají
vlasy má, doufám, pořád vlnité
ty mi ji nejvíc připomínají.

Mezihra sloka

Až půjdeš tam, kde není skoro nic
kde vítr vždycky samým sněhem hrál
pozdravuj jednu dívku u hranic
kterou jsem kdysi hrozně miloval.

Mezihra sloka

Dřív než se rozloučíme

G C G
Dřív než se rozloučíme
C G
dřív než se rozloučíme
D C G C
vrátím ti příběhy, ty mi vrátíš mé
G C G
dřív než se rozloučíme.

Dřív než dnes půjdeme spát
dřív než dnes půjdeme spát
vrátím ti úsměv a vrátím ti ho rád
dřív než dnes půjdeme spát.

Ami C G
R: Prý nechceš nic, nic nemáš, nevíš o ničem
Ami C G
což ti nejde o mou hlavu, drahá Salome?
Ami C G C
což netoužíte po mé duši, Lady M?
G
lakomé...

Dřív než se rozloučíme
dřív než se rozloučíme
vrátím ti příběhy, ty mi vrátíš mé
dřív než se rozloučíme.

R: Pravda, to je lehká holka z Moulin Rouge
já nechci umřít znova, chci jen ruku podat ti
jsou věci, které nekončí, a ty mi nikdo už nevrátí.

Dřív než se rozloučíme
Dřív než se rozloučíme
Dřív než se rozloučíme

El Santo Día

C F .C F .C F .C F

R: Není to **C** nic než jen **F** nedělní **C** den na konci světa
F el santo **C F .C F** día
není to **C** nic než jen **F** nedělní **C** den na konci světa
F el santo **C F .C F** día
jen **G** příběh o konci **F** babího léta
a milénia **C F .C F**
jen **G** okamžik na konci **F** babího léta
a milénia. **C F .C F**

Není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
a na duši hladí
není to nic než jen prchavá chvíle v nesmělé době
a na duši hladí
blížíš se ke mně a já přicházím k tobě
příteli z mládí
vracíš se ke mně a já se obracím k tobě
příteli z mládí.

Není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
má Emílie
není to nic než jen deštivá noc v hotýlku Touha
má Emílie
ani osudná láska ani jen pouhá
vigílie
ani noc všech nocí ani jen pouhá
vigílie.

R :Není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
není to nic než jen nedělní den na konci světa
el santo día

Hotel Hillary

Ami ……F.G .

Ami
Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám
F G Ami
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám

jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný
F G Ami
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F
R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu
Dmi D
zahodili lampióny a našli hospodu
F
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
Dmi D Ami
a žádostivost těla a pak radost z volovin, a ta nám zbejvá.

Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní
a cenzoři nám kázali vo správným umění.

R:

Mezihra:

A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech
a pořád všechno slibují starý hesla na domech
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary
a já vyházu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu
zahodíme lampióny a najdem hospodu
a tam tvýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin [: a ta nám zbejvá. :]

Hvězdy

GD.GD.GD.A.A.A.A.

D A G A D
Schovej mi kousek od večeře
D G D A
a počkej, co poletí hvězd
D A G A D
po urážkách zpívej o důvěře
G D G D A
po ranách pohlaď mi pěst.

A
R: Nikdy bych nebyl tak hroší a psí
Hmi Emi Hmi A
kdyby mi ne by lo zle

jak pěšímu pluku, když za vesnicí
D G D A
počítá do neděle.

Skoro se zdá, že proměníš svět
a to snad, má lásko, i teď
kdy s holými zády už tisíce let
čekáme na odpověď.

R:
R:

D A G A D
*: Skoro se zdá, že proměníš svět ...

Ichisah!

G D
V staletém městě, v neznámé zemi
G C G D
v polední výhni, šel ulicemi
C G
v kapse měl láhev, nebeské whisky
D G
když někdo blízký, zavolal
C G
hej, ty tam dole, na parkovišti
D G
ty budeš příští král!

Stáli jsme poblíž, hned u garáží
když hlídač mávnul umělou paží
co ty víš, chlape, o naší žízni
že bys měl bližním kralovat
ten muž se usmál, víte já spěchám
a tu flašku vám nechám rád.

G D
*: Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí,
Emi D
džípy nás honí, po makovém poli.

G D G D C G
R: Chisah! Chisah! Ichisah!
D G D G G D
Chisah! Chisah! Ichisah!

Emi .Emi .D .D .G#mi .G#mi .F# .F#

Rozdává radost, jásali jedni
ještě než hlídač zakřičel, sedni
prodáváš chlast, chlape, bez povolení
a odtud není cesty ven
lvi jsou teď sytí a sekera tupá
tak budeš upálen.

G D
***:** Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
Emi D
džípy nás honí, po makovém poli.

G D G D C G
R: Chisah! Chisah! Ichisah!
D G D G G D
Chisah! Chisah! Ichisah!

Emi .Emi .D .D .G#mi .G#mi .F# .F#

H F#
R: Řekni mi pravdu, o mojí vině
H F#
po vší té bídě, a kocovině
E H
pomoz mi vyhnat, ty jezdce z mé hlavy
F# H
teď je ten pravý, okamžik
E H
v očích mám kouř, a tak procházím krajem
F# H
kde jsem jen nájemník.

H F#
***:** Copak nevidíš, že hořím, a nevíš, že to bolí
G#mi F#
mě stejně tak, jako proroky i voly.

H F#
x: Nevíš, že jsme jediní a že není cesty zpátky
H F#
když vojáků je mnoho a když dneska je tak

hrozně krátký den. **G#mi F# . G#mi F# . H**

Jako pár chromejch koní

Emi .Emi H .Emi .Emi H .Emi .Emi .H A H

Emi
Sednu si na taburet z lýčí
C
a ty na postel z nehorázné něhy
D
a to spojení z nás zničí
C Emi
tvá tvář je víc než boží
C
v týhle chvíli, která nemá břehy
D
a v tom strachu, kdo koho dřív složí
C Ami
jak ten pár chromejch koní.

Tak marnejch jako záře svící
na pláň rozdupanou těmi
co se milujou jak býci
kde se v osudovým třesku
řítí touhle věčnou zemí
stáda rozpálenejch mezků
nejen pár chromejch koní.

Těch, co se věčně choulí k sobě
viní kdekoho z tý zimy
kdy je v posteli jak v hrobě
kdy ti nevinní se vzbouří
a ti vinní se vzbouří s nimi
že se udí v jednom kouři
jak ten pár chromejch koní.

G D
R: Co polední mu zvoní, když by spal
G C G C G C G
jenom dál, jen dál, jen dál, jen dál

G C .G C .G C .G .
Emi H .Emi .Emi H .Emi .Emi .H Ami H .Emi .G .G C .G C .G

G
*: Tak mi podej láhev piva
Emi
která jediná tu zbyla
D **C**
která jediná tu zpívá
G
jen se zvedej, ty mý mládě
Emi
jsme teď první, v tom je síla
D
a taky předposlední v řadě
C **Ami**
po nás pár chromejch koní.

Emi
Ti se belhají k svý mezi
C
která byla a už není
D
a ta ženská z nich je březí
C **Emi**
a nás v kleštích drží sázka
C
při zemi to hřmění
D
a při životě láska
C **Ami**
jak ten pár chromejch koní.

G **D**
R: Co polední mu zvoní, když by spal
G **C** **G** **C** **G** **C** **G**
jenom dál, jen dál, jen dál, jen dál

Infiela

:[**D .G .D .D .D .D**]: :[**D .G .D .G**]:

D G D G Gmi^{7} F B
Infielo, s prsty z ptačích per
Dmi G C Gmi A
dnes jsem umíral stokrát za večer.
D G D G Gmi^{7} F B
V spárech tyrana, v božím objetí
Dmi G C A D
v ďáblu, ve jménu, věčné oběti.

G C G D
R: Ráno, odplouvám od rajských vod Cartageny
G D Emi C G D G
od bájných bran inferna, vděčný a smířený.
G C G D
Ráno, odplouvám a právě se rozetmělo
G D Emi C G D G
krásná, nevěrná Infielo.

D G D G Gmi7 F B
Infielo, nebyli jsme snad
Dmi G C Gmi A
v sobě ztraceni nespočetněkrát
D G D G Gmi^{7} F B
Čistí v prostotě, v lásce nečistí
Dmi G C A D
božští v nahotě, lidští v závisti.

R:

G C G D
R^{2}:Ráno, odplouvám od rajských vod Cartageny
G D Emi C G D G
od bájných bran inferna, pyšný a vzpřímený.
G C G D
Ráno, odplouvám a čert vem tvý zlatý tělo
G D Emi C G D G
krásná, nevěrná Infielo.

Ještě jedno kafe

Ami .Ami .Ami .Ami .

Ami **G**
Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář
F **E7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář
Ami **G**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím
F **E7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

F **E7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal
F **E7** **Ami**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

F **E7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal
F **E7** **Ami**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

F **E7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal
F **E7** **Ami**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

Ještě není tma

E .E .E .A E .E

E A E
Padají stíny, ale není kam se hnout
E A E
nedá se spát ani zapomenout
H A G#mi7 E
mám pocit, jako bych měl duši z oceli
C#mi H A E
a že mé jizvy ani slunce nezcelí.
H A G#mi7 E
Není kam jít, i když by bylo na čase
C#mi H A E
ještě není tma, ale stmívá se.

Svůj pocit lidství jsem nechal někde v polích
jako by za vším, co je krásné, bylo něco, co bolí
přišel mi dopis, tak milý, samý cit
napsala prostě, co měla na srdci.
A já už ani nevím, jestli ji poznám po hlase
ještě není tma, ale stmívá se.

Viděl jsem Londýn i Paříž pozdě k ránu
šel podél řeky až k břehům oceánu
padl jsem na dno světa, níž než umím říct
a v lidských očích už nehledám vůbec nic.
Jako by pravda byla vadou na kráse
ještě není tma, ale stmívá se.

Mezihra- sloka bez repetice

Přišel jsem na svět a zemřu, aniž bych chtěl
všem se zdá, že se hýbám, jenže jako bych otupěl
jen stojím a myšlenky mi běží bůhví kam
už ani nevím, před čím sem utíkám.
I modlitba mi zní jen jako vítr ve vlasech
:[ještě není tma, ale stmívá se]:

Jezdci

AmiC G Dmi
Ať jsi lí-nej pták, Harlekýn
C F C
nebo sicilskej don
Emi G
paličák, Fordův syn
C F C
rižskej postilión.

Ami G
Buď jak buď, střechy jsou bílý
Dmi C
je plnej stůl a kolem smích
Ami G
buď jak buď, i v týhle chvíli
F Emi Dmi C G
jsme jen jezdci na koních.

Ami C G Dmi
A když korbel snů, padne zpět
C F C
řeknem kde by se vzal
Emi G
a když kůň si zláme hřbet
C F C
a už nemůže dál.

Ami G
Kterej z nás si v týhle chvíli
Dmi C
vezme plášť a zkouší jít
Ami G
komu z nás pak zbudou síly
F Emi Dmi C G
ještě koně za…..střelit?

Když jsem ji zpíval

E A E
Hřála nás křídla vran
E A E
a padal déšť šarlatán
E F#mi
a vítr se smál
A E
když jsem jí zpíval.

F#mi E
Zpíval jsem jí písně o svých válkách
F#mi H7 E
zlatých palmách v hájích Sodomy
A E
starých láskách, mladých Provensálkách
A G#mi F#mi H
o svém svědomí.

R: Hřála nás……..

F#mi E
Za palisádou kopců svítí Smyrna
F#mi H7 E
je noc jako od Michelangela
E
krásná jako ty, i tak mírná
A G#mi F#mi H
jako já probdělá.

R: Hřála nás……..

Sólo sloka

R: Hřála nás……

F#mi E
Zůstaň ještě se mnou paní z pouště
F#mi H7 E
ať neoněmím žízní na dunách
A E
nic mi nedaruj, nic neodpouštěj
A G#mi F#mi H
jen mírni můj strach.

R: ……. a vítr se smál,když jsem jí zpíval.

Komu mám lhát

D .A .G .D .D .D .

D A
Nechci se vzdát
G D
a dotýkat stínů
D A
chtěl bych tě brát
G D
jak správně se má
D A
jenže komu mám lhát
Emi D
a dávat mu vinu
G D A A
za větší lháře než já.

D G
R: Lžou ženy z brokátů
D G
faráři z ornátů
D F#mi A
lásce k nám oba lžou
Emi D
zlatých vláscích
G D
o ryzích očích
G D A
lžou matky okouzlené
D G
o svých duších nesmělých
D G
lžou dívky v postelích
D A D G D
a rty mají přibarvené

Tak komu lhát smím
za větší lháře
dětem snad svým
nebo jen vám
které ptáte se čím
a červené tváře
svítí vám přes paraván
R:

Kořeny

8x :[**G D .G D**]:

G D G D
Páni jsem spokojen
G D G D
i když mi služebná musí držet hlavu
G D G D
to je ta poslední splátka za odvahu
G D G D
to je ta poslední žena prvních jmen.

G D .G D .G D .G D . :[**G D .G D**]:

G D G D
Stůjte mí bratříci
G D G D
přestože nemáte už se držet čeho
G D G D
snad jen pastora třikrát zrazeného
G D G D
Jana natřikrát zbitého v Kostnici.

C
R: Cosi mi říká ty bídný červe
Emi D
na kostelníka si troufneš v boji
C
než vahadlo zvonu se v klekání přerve on
G D
z posledních tónů tě upokojí.

G D G D
A dále v tom příběhu
G D G D
bydlíš ty - moje malá ženská krajta
G D G D
a pak já - krutý pendrek policajta
G D G D
vždycky veselí a vždycky ve střehu.

Páni jsem spokojen
i když mi služebná musí držet hlavu
i když mi poslední předci mizí v davu
i když i poslední kořeny musí ven
i když jsi poslední žena prvních jmen
i když jsi poslední žena ze všech žen.

Krvavá Marie

E Přece není možný, že mi není nic, když mi pořád něco je
ztrácím věci, ztrácím ženu, ztrácím číslo pokoje
A ztrácím moje bílý myši v tvojí laboratoři
E přece není možný, že mi není nic, jak mi říkaj' doktoři
Hmi objednej mi ragú s kouskem tlustý kapie
E a holku, která jméno má Krvavá Marie.

Řek mi jednou přítel, že mám příliš mnoho jmen
že mi stačí jenom jména, že mi stačí rodokmen
že mi stačí jenom seznam, že mi stačí kalendář
řek' mi jednou přítel, že mám přece jenom jednu tvář
vzal jsem jeho přítelkyni do svý Avie
a dal tý holce jméno "má Krvavá Marie".

Každej by chtěl do ráje, ale nechce pro to nic
ani udělat, ani milovat, ani ztratit polovic
nejvejš strčit pětku, nejvejš ustlat postele
každej by chtěl do ráje, ale umřít, to už ne
pošli mi sem ordináře z akademie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.

Devatero desater a tisícero ster
takhle hustý ticho, takhle modrej podvečer
už slyším "ave, zdrávas, Marie, tebe bych bral"
devatero desater a plnej kriminál
najdi mi tu směnku z naší banky Slávie
a holku, která jméno má Krvavá Marie.

E Tak jsem přišel domů někdy v pravou půlnoc
……. a tam zrovna snídal čert
že chce vychovat, že chce vykoupat
…… a že jsem jeho milej Bert
A a přitom měl mou ženskou, přitom měl mou košili
E když jsem přišel domů, hrála hudba a ďas řek
Hmi že za chvíli dopije a dojí a jde do Tramtárie
E a s ním holka, která jméno má Krvavá Marie.

Až se vrátím z konce světa, a ví Pánbůh, kde to je
jako barbar z Martiniqu, jako vítěz bez boje
až si doperu svý prádlo, až konečně domelu
až se vrátím z konce světa sem, do svýho hotelu
polož mi sem vestu v kapse s bílou lilií
a holku, která bejvala Krvavou Marií.

Kýbl krve

E
Noc z ní spadla jako deka
A
je úžasná i ubohá
H
když lampy zazáří.
E
Je příliš pozdě pro člověka
A
a příliš brzo pro Boha
H
v dávném Samaří.

A **E**
Tancuj dál a zpívej, kapitánko
A **E** **F#mi**
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé
E
v hospodě jménem Kýbl krve.

Je osamělá karavela
i nenasytná muréna
hřbitov pro lodě.
Velitelka svého těla
prokletá i vznešená
ve své svobodě.

R: Tancuj dál a zpívej, kapitánko
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé
v hospodě jménem Kýbl krve.

Nevzpomínám vůbec, že by
stála někdy na vodách
vplula do skály...
Sedmdesát panen v nebi
a místo lásky už jen strach
krásko z Magdaly.

R: Tancuj dál a zpívej, kapitánko
hvízdej, hraj mi, ty víš, jsem tu poprvé
v hospodě jménem Kýbl krve.

Letní romance

C .G .D .G .G .

G C G C G
Je ráno, pěknej den, jako nejeden
C G D
a brána k štěstí otevřená
G C G C G
a světlem přikrytá, vedle leží ta
C G D
která je a není moje žena.
C G C G
Ať žije lidskej tvor, je osmej termidor
C G D
a lid za oknem volá sláva.

G C G C G
A ona po chvíli, v moji košili
C G D G
[: vstává, tiše vstává :] *podruhé instr.*

Pod blůzou z Marseille, však má dvě kameje
hezčí než má Senešálka
a já je propíjím, s jednou bestií
která je a není moje válka
jó, v malým pokoji, ve tmě a ve zbroji
se rázem kroků nedostává.

Když země kdekoli, je v letní řeholi
[: plavá, tolik plavá :] *podruhé instr.*

Léto uzraje a tahle holka je
moc bílá na to, aby žila
jen ze svých kamejí a s mojí nadějí
v který je a není moje síla.

D C G C G
[: jó, je mi do tance, tahle romance
C G D
je možná ženská nebezpečná
G C G C G
možná krvavá, možná nepravá
C G D G
[: ale věčná, bože, věčná :] *podruhé instr.*

Na plese vévodkyně z Richmondu

C .Gmi^7 .C .Gmi^7 .

C Gmi^7 C Gmi^7
Na plese richmondské vévodkyně
C Gmi^7 C F
jsem nakonec pochopil tvou malou lež
Ami Emi G F F
půlnočních orgiích v místním kině
C Gmi^7 F C . Gmi^7 .C .Gmi^7 .
a vášni hladové jak Bangladéš.

Stála jsi, bílá jak balerína
v neřestném tichu, když jakýsi Řek
zpíval, že takhle se zapomíná
na hrůzy pekla i na zítřek. **C .Gmi^7**

C Gmi^7 C Gmi^7
R:Ten Řek věděl přesně, o čem zpívá
C Gmi^7 C Gmi^7
měl pět tisíc let a tisíc válek na svém hřbetu
C Gmi^7 C Gmi^7
a věděl dobře, že na svět se dívá
C Gmi^7 C Gmi^7
líp přes tvoje nohy, než přes mušketu.

C Gmi^7 C Gmi^7
Když jsem tě odmítl, že není to vhod
C Gmi^7 C F
že plukovník čeká, i chrabrý můj šik
Ami Emi G F F
řekl mi Řek, že jsem idiot
C Gmi^7 F C . Gmi^7 .C .Gmi^7 .
že nejsem voják, jen romantik.

Hrůza i bolest i krása i slast
se nědělí, nespí a nepromíjí
já svedu tě zítra, až zachráním vlast
zítra, až zvítězím v Belgii.

Na Španělských schodech

G.C.G.C.

G D C
Na Španělských schodech se stmívá
G D C
v zátylku světa zní zvon
G D
jsi nenápadná a nepůvabná
G D C
ale chtivá jak Napoleon.

C G D C
R: Právě se protrhly hráze
G D C
právě teď nevím co s tím
G D C
právě jsem zaplatil draze
G D C
právě jsem zapálil Řím.

Vždycky jsem chtěl stavět lodě
po mořích plout, s větrem snít
ta neodbytná a nenasytná
touha se nepotopit.

R: Právě jsem objevil Zemi
právě jsem překročil Don
právě jsem hýčkaný všemi
právě já historión.

V Sedanských blindážích sládne
i náš hořký a ztracený svět
ta nedůtklivá a věčně živá
nevůle odpovědět.

R: Právě vzdal jsem se zlému
právě tak vzdám se i Vám
právě jsem uvěřil všemu
právě se připozdívá, připozdívá.

Nadějí

Emi .Emi .A .G .
Emi .Emi .A .A .
Emi .Emi .A .G .

D .F#mi .Emi .Emi .

Emi A G
Když spí dva odsouzení
Emi A
v lukách u hořících klád
Emi A G
ten dým a ta tráva je změní
D F#mi Emi
než se na..dě…….jí
D F#mi Emi
než se na..dě…….jí
D F#mi Emi
než se na..dě…….jí

Když dva se nepodřeknou
v noci u mlčících vrat
ta tma a to ticho je svléknou
než se nadějí
než se nadějí
než se nadějí.

Můj most, já vím už, kde je
padá a před ním je drát
a drát, když skočím, se chvěje
něžnou nadějí
něžnou nadějí
nežnou nadějí.

Napsal jsem jméno svý na zdi

:[[[**C.C.C.C.B.F.C.C**]]]: **C.B.F.F.C.B.F.F.**

C G C
Napsal jsem jméno svý na zdi
F C
na všechny zdi, který znám
G F C
napsal jsem jméno svý na zdi
F C G
ráno, než otevřu krám.

C G C
Před léty ve stejnou chvíli
F C
v pravici držel jsem nůž
G F C
a všichni ti, co po něm zbyli
G C
s nadšením hráli mi tuš.

V okolí týhletý války, tenkrát už stávala zeď
a popsaný popravčí špalky, stály tam, co stojí teď.

Slyším zas slavičí hlasy, a na tváři rozlitej hněv
jak barvičky tý jejich krásy,která nám tak pije krev.

F#mi .C# .F#mi .F#mi .A.E.A.A.
D. F#mi .C# .C# .Fmi.Fmi.Fmi.Fmi. C.C.C.C.

F C G
R: Přiklušou zdáli tím večerním tichem
F C G
k zemi se svalí a dusí se smíchem
F C G
líce si hladí, než spálí je plamen
F C G 17 taktů **G**
a setřesou mládí jak zlou tíhu z ramen.

C G C F C
Z půlnoci rána jak kyjem a najednou, kdo by to řek
G F C F C G
jsme chytří a trochu moc pijem a bijem svý děti, ten vztek.

C G C F C
Napsal jsem jméno svý na zdi a čekám, až setře je čas
G F C G C F
napsal jsem jméno svý na zdi stejně jak každýho z vás
C G C
stejně jak každýho z vás.

Než zazvoní hrana

Ami G.D .C Emi.Emi .Ami G.D .C Emi.

Emi C H
Povídá mi ta moje, prej, dej si bacha
Emi C H
a narovná si pásek z hadiny
D Ami C Fmi
jestli prej se někdy dotknu nákejch bab
Emi H
hubu že mi rozvalí.

Emi C H
A za pár minut nato zvoní brácha
Emi C H
a za ním ňáký vzdušný holčiny
D Ami C Fmi
a říká, když s ním nevobjedu, nejsem chlap
Emi H
těhle vosum let je v prdeli.

G D Ami Emi
R: Ale já přece nejsem jenom tak ňákej dej sem
G D Ami G. D. C Emi.
ale já přece nejsem jenom tak ňákej ostrov.

Někde v patře hrajou věčný hrátky mládí
tančí a strop je houští kastanět
a přitom tiše šeptá poklopec
tu velikou lež jako věž.

Jen se směju, ale stejně mi to vadí
a ptám se, matko, kolik je mi vlastně let
říká právem, to už není moje věc
oblíkni se, nastydneš.

G D Ami Emi
R: Ale já přece nejsem jenom tak ňákej dej sem,
G D Ami G. D. C Emi.
ale já přece nejsem jenom tak ňákej ostrov.

Emi Ami F E
*: Mám rád každýho a milován jsem všemi
Ami F E
a s vojskem sobě rovných překročím
G Dmi
všechny meze, všechny zákony a cíle
Ami E
všechno dobrý, všechno zlý si ochočím.

Ami F E
*: Jé ať zvoní zvony na nahatý zemi
Ami F E
ať světlomety perou do očí
G Dmi
ať každej ví, že přišla moje chvíle
Ami E .E .
ať to každej ví a chystá obročí.

C.C.G.G.Dmi.Dmi.Ami.Ami.
C.C.G.G.Dmi C.G.Emi C.C.

Emi C H
Slyším, někde snad se stala chyba
Emi C H
někdo zalhal, někdo zapomněl či spal
D Ami C Fmi
bylo horko, nebo možná velkej mráz
Emi H
a někdo ukrad' peřinu.

Víš, nejsem delfín, ale ani malá ryba
a už dlouho nemám, proč bych sobě lhal
bude ráno a ty říkáš, dej mi čas
a já nemám ani vteřinu.

G D Ami Emi
R: Ale já přece nejsem jenom tak ňákej dej sem,
G D Ami G. D. C Emi.
ale já přece nejsem jenom tak ňákej ostrov.

Ami G D C Emi
R: + jenom tak ňákej ostrov ...

Návrat

C .G .F .C .C .F .D^{7}.G .C .G .F .C .Dmi .C .G .G .

C G F C
Čistím si frak a sbírám síly
Ami Emi F C
v klínu bílých palečnic
C G F C
hladí mi tvář co ponížily
Dmi C G G
ale, dál už nic.

C G F C
R: Řekli mi vrať se, léto je krátký
F G Ami F G C
a obraz tvůj, má zlatej rám
G F C
řekli mi vrať se, no tak jdu zpátky
Ami Emi G C
otcové matky, mířím k Vám.

Od pravdy kus a blízko k válce
za starej dobrej lepší svět
na tisíc let a na tři palce
měl bych závidět.

R:

Předobrá dámo jen pusť mou hlavu
neumí nic už vykouzlit
obětuj bohům, cti i právu
já už musím jít.

C G F C
R: Řekli mi vrať se, léto je krátký
F G Ami F G C
a obraz tvůj, má zlatej rám
G F C
řekli mi vrať se, no tak jdu zpátky
Ami Emi G C
psové a kočky, mířím k vám.

Noc

Emi **Ami^7**
Ozvěna od Svatého Pavla
H^7 **Emi**
zalétla i k nám do pokoje
Ami^7
z příšeří jsi na mě mávla
H^7 **Emi**
s úsměvem lorda Fauntleroye.
Ami^7
Zpod toho prastarého gesta
H^7 **Emi**
ti ve tváři vykvetl sad
Ami^7
a po střechách věčného města
H^7 **Emi**
kráčela noc jako aristokrat.

V podkroví starého domu
s blaženou nevinností
palčivou chuť kardamonu
chutnali jsme si do sytosti.
Až dvojhlasem zavřískly žestě
a v nesvatém slunci Hirošimy
smířeni ve svatém městě
jsme nakonec dospěli i my.

Ráno jsi vypila kávu
a odešla dřív než jsem vstal
ani jsem nezdvihl hlavu
ani jsem nezamával.
To jen zvoníci zmámili mě
prvními tóny velikonoc
to nás jen v hotelu v Římě
na pár chvil spojila noc.

Odpočiň si, Sáro

kapo II

Ami Emi.F C.C .Ami F.Emi D.G .G .

Ami F C Ami Emi Dmi
Odpočiň si, Sáro, obrať list a vzdej se mi
Ami F C
pro všechno na zemi, u tvých nohou, Sáro.

Pamatuješ, Sáro, tehdy v létě v obilí
jsme spolu kouřili, cigaretu, Sáro.

Dmi
R: V tom pšeničném poli, kde ležet tak bolí
C G Dmi
jsme spolu leželi
G
v té pěně všech věcí, v té smyslné kleci
Dmi Ami
v tu slavnou neděli
F C Dmi Ami
my smělí nesmělí jsme spolu neměli
F C
nic než retko, Sáro.

Ami F C Ami Emi Dmi
Je to k smíchu, Sáro, jako tehdy v pšenici
Ami F C
pohleď v levici, mám dvě sparty, Sáro.

Dmi
R: Ten nebohý kdosi, kdo na křídlech nosí
C G Dmi
tvou lásku a tvůj klid
G
ten, zocelen z boje, pak příkoří tvoje
Dmi Ami
snad musí odčinit
F C Dmi Ami
kněžno, ztrácím nit, můj Bože, chtěl bych mít
F C
jeho záda, Sáro.

Ossian

:[**Ami .Ami**]:

Ami D Ami
V starodávném světě, kdesi u podmořských bran
D Ami
jednoho dne zmizel slavný vladař Ossian
D Ami
v zemi zlatých hřebců, věčných žen a temných slastí
D Ami
s dcerou krále moří, s bohy čtyř světových stran.

C G C
R: Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid
G D
není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít.

:[**Ami .Ami**]:

Tři sta let tam tančil, život plný epitet
a když se vrátil na Zem, když si vybral její střed
celá Země ztěžkla, všichni císařové zběhli
ani on už nebyl Ossian, jen osamělý kmet.

C G C
R: Hej, ty dávná noci, dávná matko Atlantid
G D
není dnes v mé moci s tebou z jedné studně pít.

:[**Ami .Ami**]:

Ty si myslíš, že jsem přítel, tvoje skála, milý host
ale možná, že ti pomáhám sám sobě pro radost
zrovna včera jsem si koupil nové boty a plášť z kůže
flakon drahé vůně, tobě nic a psovi kost.

C G C
R: Hej, genie loci, dávný pane z Tir nan Gwydd,
G D
to já za dnešní noci budu z vaší studně pít.

Pendl do Betléma

E

D A D A E
Neslyším slovo, jen štěkot psů a chechtot racka
D A D A E
kvílení zvonů, hučení trapistů a svistot vran
D A D A E
píšťaly syčí i tvůj polibek zní jako facka
D A D A E
Dies irae a nad tím vším křičí pelikán.

A E
R: Ale dřív než ti prchnu, lásko němá
H E
rád ještě stopnu něco pro tebe.
A E
Dneska ráno pendl do Betléma
H E
nebo až zítra taxík rovnou do nebe.

D A D A E
Vidím ti v očích žes vždycky dostala cos chtěla
D A D A E
jsi celá divá z mého děsu a mé nahoty
D A D A E
kamenným nožem rvou mi kněží srdce z těla
D A D A E
stejně jako ty má milá stejně jako ty stejně jako ty.

R: Ale dřív než ti prchnu lásko němá
rád ještě stopnu něco pro tebe.
Dneska ráno pendl do Betléma
nebo až zítra taxík rovnou do nebe.

Podobenství o náramcích

G D G D
Jestlipak zpívali zpěvácí smělí
G D G D
arabský píšťaly jestlipak zněly
C F C
zdali si všimli tam ve víru doby
G D G D
co matkám a milenkám zápěstí zdobí.

G D G D
Švartnový náramky jak smůla černý.

Před časem na strání seděli tepci
na srdcích orvaní ve tvářích hebcí
vsadili kabáty i nový džíny
kdo za zlaté prodá ti náramky z hlíny.

G D G D
Švartnový náramky jak smůla černý.

Matky a milenky s důvěrou vstaly
synové zemřeli milenci spali
a ženy když vstoupily do prázdných lóží
zlatníkům skoupily veškerý zboží.

G D G D
:[Švartnový náramky jak smůla černý]:

Pohlednice

D .D .D .D . :[**D .D .D .D .A .A .A .A**]:

A Hmi G D
Z cest mých po světě se vracím moje lásky
G D/F# Emi D
v botách z Mexika a v blůze z Valencie
G D
jež se přimyká jak prsty světlovlásky
A Emi A
k mojí hrudi tam kde temně srdce bije

A ** G **podruhé bez Hmi**
Sklenku z Place Pigalle a snítku manzanity
jak jen pršelo, jak hořely mi líce
bylo přetěžké, v slova změnit city
a všechny krásy světa vplést, do pohlednice

D G A D
R:Včera navečer mne objímala žena
A D G A
ale, znělo to jako když potápí se loď
D G A
a pak zmizela a s ní barva neproměnna
G
kde se skrýváš družko hadů
D
krásná prý neznámá
G
snad v sklepích Stalingradu
D A
v bílých zdech Alama?
G
Jen pojď.

Z cest mých po světě, se vracím zase domů
plný tequily, od Tehuantepecké šíje
sám a opilý a nepodobný tomu
kdo si čechrával, svá pírka ironie.

Křížek z kláštera, tam na Athoské hoře
srdcem v Cles a duší ve španělské botě
kdy mi nesmírné a nenechavé moře

je jen průvodčím, vší touhy po životě.

```
          D                G                A      D
R:Včera navečer jsem zamknul na petlici
   A       D                G              A
   to že nikomu nic není do mé samoty
        D                    G              A
   jen jedna píseň pořád cloumá okenicí.
                G
   Tenkrát v krčmě v Nikopoli
          D
   nebo snad v Samaře
         G
   mi ji voják s bílou holí
        D           A
   vykřičel do tváře


   A      G                                D
   Bude noc, Amiens se barví dozlatova
   G                    D/F#          Emi      D
   píšu o loďkách na slavné řece Sommě
            G                              D
   přitom netuším zda veškerá ta slova
   A        Emi                              A
   nejsou jen pochybnosti o tobě a o mně
     G
   A ty?
```

Pochod usmiřovačů

5x :[**Dmi .Dmi**]:

Ami Emi FC Ami Emi B F
Ulicí král jde, bez ochrany věží
Dmi G CG Emi F G
když nalevo zajde, hned napravo běží
Ami Emi FC Ami Emi B F
a pěšáci zdraví buď zdráv, stará vojno
Dmi G CG Emi F G
ty pérečko paví, prej vzali ti kojnou
C G CG F C F C
nebuď jak mamá a rovně se koukej
F Emi C Dmi .Dmi .Dmi .Dmi .
napij se s náma a bude to ou kej

Ami Emi FC Ami Emi B F
Možná měl za to, že mají ho rádi
Dmi G CG Emi F G
rozdal jim zlato, těm vojákům hadím
Ami Emi FC Ami Emi B F
a z nich potom lezlo, prej, taky jsme pro řád
Dmi G CG Emi F G
tak zahoď to žezlo a nekopej pořád
C G CG F C F C
jsou tady dámy a poklady vzácné
F Emi C Dmi .Dmi .Dmi .Dmi .
promluv si s námi, a možná si plácnem.

Ami Emi FC Ami Emi B F
Jsme spojenci nebe, i spojenci země
Dmi G CG Emi F G
tak nalej mi, Hébé, ty, číšníku, ke mně
Ami Emi FC Ami Emi B F
včera už není a dneska je zatím
Dmi G CG Emi F G
jó, časy se mění, ale dnes ještě platím
C G CG F C F C
jen žádný drama, to nebude lepší
F Emi Emi C Dmi
smiřte se s náma, :[smiřte se se vším ...]:

Pojďme se napít

D .G .D .C .D .G .A G .

F#mi Emi D G A D
Pěkně tě vítám, lásko má
F#mi G F#mi A G
tak trochu zbitá a víc soukromá
F#mi Emi D G F#mi Hmi
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
G F#mi Emi D A G
jednou za sto let.

F#mi Emi D G F#mi Emi
R: Pojďme se napít, pojďme se napít
G D Emi G D
ať nám mají z čeho slzy týct
G F#mi Emi
Pojďme se napít, pojďme se napít
G D Emi G D
ať nám mají z čeho slzy týct.

D G A D
V nohách ti dřepí bílej pták
F#mi G F#mi A G
už nejsme slepí a zlí, naopak
F#mi Emi D G F#mi Hmi
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
G F#mi Emi D A G
bránou vítězství.

R:

D G A D
V očích ti svítí a slábne dech
F#mi G F#mi A G
a něco k pití tu ční na stolech
F#mi Emi D G F#mi Hmi
a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko
G F#mi Emi D A G
když už nemáš kam.

R:

Pověz mi

Ami F C
Pověz mi příteli
Ami Dmi
se srdcem z křemene
C G
s pamětí z oceli
Ami F C
ohněm přečištěné.

Ami F C
nedřímej nečinně
Ami Dmi
pýchy se oprosti
C G
pověz mi o vině
Ami F C
a spravedlnosti.

Ami F C
Koho jsem v oné z chvil
Ami Dmi
miloval upřímně
C G
koho jsem nezradil
Ami F C
a kdo nezradil mě?

Praha bolestivosti

F .Ami .F .C G .Dmi .Ami .B .Ami

Poprvé sloka bez textu

Ami F C
Rád bych si byl jist, zda známe hranici
F C
kdy jsme čistý list, a kdy jsme viníci
B Ami
když tobě chce se řvát, a mlčíš docela
B Ami
jsi trpělivá snad, anebo zbabělá?
G F
Když bozi seshora, překračují práh
C F C
kdy končí pokora, a kdy začíná strach.

F .C .F .C G

Dmi Ami
Umívej se, všímej si hostí
B Ami
jsme za prahem, jsme za Prahou bolestivosti ...

Sbohem, Angelino

G C G
Sbohem, Angelino královský gong
C G
krade loupežný rytíř a mě láká ten tón
C D
už triangl cinká a trombóny zní
Emi Hmi Emi Hmi
tak sbohem, Angelino nebe už vzplálo
C G
a já musím jít.

Není důvod se hádat není důvod si lhát
všechno stojí všechno padá jak má padat a stát
jenom na mořský pláži někdo zapomněl míč
tak sbohem, Angelino nebe se chvěje
a já musím pryč.

Solo sloka

Z nádvoří zmizly páry kluků a dam
talón přemohl stráže a řadí se tam
kde se pod dvojkou s esem kdysi hýbala zem
tak měj se, Angelino nebe se hroutí
buď spánembohem.

Heleď šilhaví piráti sedí jak šáh
a střílejí z brokovnic po konzervách
a sousedi křičí a tleskají jim
tak sbohem, Angelino nebe už černá
a já zmizím jak dým.

Emi Hmi Emi Hmi C G *jen druhá část sloky*

Na střechách tancují Kingkong a skřet
tango jako Valentino když vtom maskér se zved
a zavřel mrtvýmu oči aby nebudil hnus
tak sbohem, Angelino nebi se hnusím
a už přijíždí vůz.

Kanony hřmějí loutky zvedají prak
a démoni hází bomby pod náklaďák
říkej mi jak chceš já nic nepopírám
tak sbohem, Angelino nebe už bouří
a já chci být sám.

Solo sloka

Señore

Dmi .Dmi .

Dmi Ami B F
Señor, Señor, víte vůbec, kam to jedem
Ami Dmi
je to Arizona, nebo Armageddon
C B
vždyť tady jsem už byl, to je snad fór
Gmi Dmi
mám pravdu, nebo magořím, Señor.

Señor, Señor, nevíte, prosím, kde se skrývá
kolik hodin, kolik dní nám ještě zbývá
kdy z nás vůbec stáhnou tenhle flór
a bude nám tu líp než tam, Señor.

F Ami
R: Do korby bušil vítr, až se třásla mříž
B Dmi
a na krku jí visel litinovej kříž
pořád vidím prázdný náměstí a ji ten den
jak mě objímá a šeptá mi, Nezapomeň.

Señor, Señor, už zas vidím ten modrobílej auťák
a cejtím ocas draka
tohle napětí mě ničí jako mor
kdo mi tady pomůže, Señor

Solo: sloka

F C
R: Klečel jsem tam nahej jako idiot
B Dmi
jako v magnetickým poli, neschopnej se hnout
a cikán blýskl prstenem a řek, Máš dost
tohle se ti, chlapče, nezdá, to je skutečnost.

Señor, Señor, srdce mají prázdný jako snopy
dejte mi pár minut, než se vzchopím
než zas v sobě najdu nějakej vzdor
tak jeďte, jestli můžete, Señor.

Señor, Señor, radši odpojíme tyhle dráty
odvalíme všechny tyhle pláty
tohle místo ve mně dusí každej pór
tak na co kruci čekáme, Señor

Dmi …....

Smuteční marše

G C G C G C G
I ta nejkrásnější ženská má někde hrubou jizvu
G C G
i ten poslední chlap ze stáje
C G
si spočítá, že jedna a jedna jsou dvě
C G
a přijme její výzvu.

I ta nejsvětější pravda má někde skrytou díru
můj příliš dobrý příteli
naše spása není tak blízko, jak jsme si mysleli
tak zkus odejít v míru.

D C G C G
R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše
D C G C G
se schází dvojice milenců a tančí jen smuteční marše.

Tak si říkám někdy, spánembohem, kliď se stranou
ve svý spořádaný posteli
si spořádaně žiju, tak nač ty výstřely
nad vítěznou bránou.

Pak si s popelavou káčou točím v potu tváře
sám nahej vprostřed pokoje
bez vůle a v zmatku jak sošky orloje
bez svého hodináře.

R: Tam někde……
C G
*: Než zmizíš vem si šálu a hodně teplej kabát do zimy
C G
a moji starou fotku, tu nejstarší, kde ještě sluší mi
C G C G
a flašku ruský vodky a sametovej hadr na schody, hmm
D C G C G
ale to už nejsou básně, to už jsou jen sprostý pochody.

Ani nejkrásnější ženská nepohrdá králem
a já na dědičným provaze
i s uškrcenou pýchou se vzpírám odvaze
spokojit se s málem.

D C G C G
R: Tam někde v kopcích Urartu v prastarý arše ... 2x

Tanečnice

HmiA .G .G .D .HmiA .G .G .A .
HmiA .G .G .D .HmiA .G .G .A .A .A .A

D A G
Převrhlá židle jako symbol času
D G D
v nočním baru a pak holé nic
A G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D
poslední z tanečnic.

Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět.

D A G D G D G D
R: Jo-se-fíno, zatanči mi na rozloučenou
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou.

:[**HmiA .G .G .D .HmiA .G .G .A**]: :[**A .A .A**]:

Bere si tašku, moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá.

Otvírám dveře, brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho, kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd.

R:
Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra právě tiše vklouzla
jedna polonahá iluze.

Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odráží od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael.

R:

Tažní koně

:[**Emi C .C D .Emi C .C D**]:
C D .Hmi .Emi .C .Hmi .C D .D C D .G G/F# G/E D .C D .D C D .Emi .H
:[**Emi C .Emi C .D H**]:
C G .D# B .Ami .Emi D .C D .D C D .Emi .Emi .Emi .

Ami F G C
Kovaná kopyta tepají zem
F G G C
a říjnovým večerem duní
Ami F G C
čpí jak před pluhem, tak před povozem
F G G C
slanou a zpocenou vůní.

S poslední brázdou a jak na vlnách
odvádí beze stínu
se skřípěním kostí, kloubů a šlach
svou vznešenou denní dřinu.

F G C F
R1:Suffolkský ryzák i bělavý shire
Dmi G C
na svých mohutných křídlech s námi
F G C F
vlečou svou kládu do setmění
Dmi G G C
až na lůžko z hřejivé slámy.

Emi C Emi C D
*: Mí tažní koně, pohněte z obou stran
H Emi C Emi C D
tím vozem všech koní, zemí, co zvoní dokořán
H C G D# B Ami Emi
teď je vás míň a míň a rychlostní skříň znamená víc než srdce.

Já najdu ti klisničku z pradávných dob
kdy nežili staří a chromí
a skryji tě s ní už bez nářků a stop
za křehké a zelené stromy.

Aby nás nebavil směšný tvůj břich
a osmnáct postraňků k tomu
a jednou, až svět bude plný těch svých
temných a studených domů.

R2:Opět se pustíš do světových stran
a nad šarmem tvým budem němí
znovu se opřeš do záblesků bran
rozkročen nad celou zemí.

Emi C Emi C D
*: Mí tažní koně, pohněte z obou stran
H Emi C Emi C D
tím vozem všech koní, zemí, co zvoní dokořán
H C G $D^{\#}$ B Ami Emi C
teď je vás míň a míň a rychlostní skříň znamená víc než srdce.

C D .D C D .
C B .C B .E^{7}

Ami F G C
Stojí jak tanky na vrcholcích hor
F G C
a v bitevní zbroji září
staří jak svět, ale mladí jak vzdor
s úzkou a pevnou tváří.

F G C F
R3:Sežeň mi loukotě z dubových dřev
F G Ami
a planinu skrytou v kouři
F G C F
tažnýho koně a zpěněnou krev
F G C
věštící velkou bouři.

Hmi Emi C Hmi C D
X: Taky píseň do nocí, než slunce najde cíl
C D G $G^{/F\#}$ $G^{/E}$ D C D C D Emi
nad těžkým závojem všech vyschlých pramenů a sil
Hmi Emi C Hmi C D
V temných vsích a městech lidí mí tažní koně nocí hřmí
C D G $G^{/F\#}$ $G^{/E}$ D C D Emi
a burcují své kočí s vlídnou grácií.

F G .Ami D .E Ami .F G .Ami .Ami .F G .F G .C
$^{5}/_{4}$ **F G .C .** $^{6}/_{4}$**C F G .C G .F G .G F G .Ami ...Emi C .C D .Emi C .C D .**

Hmi Emi C Ami C D
Až jednou den se vztyčí a uhasí ten požár svic
C D G $G^{/F\#}$ $G^{/E}$ C D C D Emi
my půjdem znavení všem těm tažným koním vstříc ...

6.=1 Kovaná kopyta tepají zem

R3:

3x *:

Telegraph Road

:[[**Dmi. Dmi^{7}. G. D. Dmi. FC. G. D**]]: :[**Dmi. Gmi. C^{4}. C**]:

F Dmi
Jedenkrát dávno šel pustinou muž
C B
a na pravým místě tam vykácel buš
F B C F C
z klád postavil dům, že měl sílu jak býk
B Gmi Gmi B
rozoral zem jako válečník.

Jenže za ním jdou další, a ti umí víc
vázaný krovy a zdi z vepřovic
a do zlatejch polí a bučení krav
po nějaký době zní telegraf.

A už je tu kostel, a konečně most
a železná ruda a zločinnost
a okresní město má okresní soud
B
a ta stará trať jméno Telegraf Road.

Dmi. Dmi^{7} .G .D .Dmi .FC .G .D .Dmi .Gmi .C^{4} .C .

F Dmi
Těžký jdou časy teď, znova a znova
C B
skončila válka a chystá se nová
F B C F C
a rozmoklou stezkou, co prošel ten skaut
B Gmi
v deseti proudech jdou provazy aut
B
jak dravá řeka.

:[**F. Dmi. C. BF. BC. FC. B. Gmi. GmiB**]:
F. Dmi. C. BF. BC. FC. B. B. Dmi. Dmi^{7}. G. D. Dmi.FC. G. D.

Gmi
*: A rádio hlásí, že v noci byl mráz
Dmi
lidi jdou z práce a nemají čas
C Ami Dmi. C^{4}. C.
jenže vlak domů má velký, zpoždění.

4x **Dmi. A. B Gmi. C^{7} F Ami. Gmi C^{7}. F. Gmi F. B A** **Dmi. C.** (rit)

F Dmi
Už nemůžu dělat, co kde bych kdy chtěl
C B
třeba v pralesích kácet, to bohužel
B C F C
můžu jen sklízet, co zasil jsem sám
B Gmi . Gmi B.
a zaplatit všechno, co komu kde mám.

F Dmi
Ti šedaví ptáci, na drátech z mědi
C B
o tomhletom kódu už ledacos vědí
B C F C
ti můžou letět a zapomenout
B
na celej řád týhle Telegraf Road. **Dmi. Dmi^7. G. D. Dmi. F C. G. D.**

F Dmi
Víš, že bývaly časy, kdy bylo to zlý
C B
že spali jsme v dešti a promrzlí
B C F C
teď, když mi říkáš: tak vem si, co chceš
B Gmi .Gmi B.
moc dobře cítím, že už je to lež.

F Dmi
Tak důvěřuj ve mě, dej kočímu bič
C B
já vezmu tě s sebou a odvedu pryč
B C F C F
ode všech temnot a vysokejch zdí
B C F C F
od všeho strachu, co v ulicích spí
B C F C F
já prošel jsem pamětí kdekterej kout
B C F C F
a viděl jen smutek jak pýcha se dmout
B C F C
……. a chtěl bych zapomenout
Ami Dmi
na všechny ty zákazy vjezdu, který jsou
B
rozsetý …… po celý Telegraf Road

:[**Dmi. Dmi^7. G. D. Dmi. F C. G. D**]:

To ráno

7x :[**C .F**]:

C F C
To ráno se zdálo jak, největší z dárců
G C F C
jediný blázen těch chvil, bohužel
F C
není to málo, když karneval starců
G C F
ještě tu tančil a zněl.

F C
R: Ten sbor bledých pánů už přechází řeku
G C
ta hladí jak listí, co na klíně mám
F C
chci zůstat v tom ránu až do konce věků
G C F .C F .
zpívat, rozbít se tam.

To ráno se chvělo jak hospodský dveře
když uvnitř se zpívá, pije a jí
jen zpocený tělo a klíč k nedůvěře
z nocí mi přebývají.

R:

R:

R:

R:

Topoly

D .G ....

D G D
Houpá se vítr nad topoly
D G D
houpá se vítr nad topoly
G
a nad námi se nosí jako píseň
D
jako hrdá nevěsta.
D G D
Houpá se vítr a ta píseň hrozně bolí.

D G D
Houpá se chvíle před úsvitem
D G D
houpá se chvíle před úsvitem
G
jednou jsem ti v polích sundal boty
D
abych poznal, co jsi zač.
D G D
Houpá se chvíle jako obtěžkaná žitem.

D G D
Houpá se měsíc nad tvou hlavou
D G D
houpá se měsíc nad tvou hlavou
G
tvá matka byla rázná žena
D
i ve svý smrti měla ruce v bok.
D G D
Houpá se měsíc jako smyčka před popravou.

D .G ....

D G D
:[Houpá se vítr nad topoly]: 5x

Třináct pravd

G.C.G.C……..**G.C.Ami.D.**

Brigádní prapory vlály, v houštinách slov

a ve chvílích ticha zněl z dáli, kalašnikov.

Bríza k nám do krytu hnala, nasládlý pach

a ty ses mi s úsměvem dala, v rozvalinách.

Jsme krásní a zvoní nám zbraně, po celé Galileji

když Bůh je na naší straně, kdo je na její?

Padnem, když nebude zbytí,za nový svět
a Sonorské slunce nám svítí, na cestu vpřed.
Po písni a dvou chvatných locích, přichází on
a za ním pak cváláme nocí, na Torreon.

Šli byste znovu v té chvíli, kdyby zas vstal,
rozkázal: Sedlat, mí milí, táhneme dál?

Včera jsem popíjel pivo, a dumal o těch,
kdo za svatou věc dali svůj život a životy všech.
V té růžové operní smrti, jsem poznal tu svou
a ten prudký pocit mě drtil, do kolenou.

Pravda jsou města, když hoří, říjnovým dnem
pravda je skořápka v moři, s uragánem.

Pravda je sekera v rámu, v pařížské síni,
pravda je pláč vlnolamů, v Zátoce sviní...

U Majdy na statku

E
Už nebudu u Majdy na statku dřít

už nebudu u Majdy na statku dřít

když se ráno vzbudím, za déšť se pomodlím

hlavu mám plnou představ, z kterejch skoro magořím
C#mi H
je hanba, že mě nutěj drhnout byt

už nebudu u Majdy na statku dřít.

Už nebudu na Majdina bráchu dřít
už nebudu na Majdina bráchu dřít
podstrčí mi bůra, ptá se, jestli se mám fajn
ale jak někde prásknu dveřma, šklebí se jak Kain
a namístě mi zkrouhne benefit
už nebudu na Majdina bráchu dřít.

Už nebudu na Majdina tátu dřít
už nebudu na Majdina tátu dřít
cigáro si s klidem típne o váš ksicht
ale vrata do ložnice má težký jako kvicht
a domobrana bdí, aby měl klid
už nebudu na Majdina tátu dřít.

Už nebudu na Majdinu máti dřít
už nebudu na Majdinu máti dřít
o lidstvu nám káže, o církvi a tak
ale každýmu je jasný, kdo je v domě drak
je nad hrobem, ale tvrdí že je fit
už nebudu na Majdinu máti dřít.

Už nebudu u Majdy na statku dřít
už nebudu u Majdy na statku dřít
snažím se, co můžu, abych zůstal jakej jsem
ale každej chce jen jedno, abych vyhovoval všem
už me nudí živit jejich apetýt
už nebudu u Majdy na statku dřít.

Ukolébavka pro milenku

:[[**C .C**]]: **C Emi .Emi .Emi .Emi .Emi .G .C .**

G D G D
S planou pýchou spáleného lnu
G D G D
mám tě tichou na lafetě snů
C G Ami G D G
a pod obrázky na stěnách
C G Ami G D C G
je málo lásky, spíš jen strach.

G .C .D .G .C .D .

Žádnej kníže nebo ňákej faun
zdá se mi, že spíš jsem klaun
pro radost i pro ten pláč
milej host i protihráč.

G .C .D .G .C .D .

Podej mi kabát, cigára a šál
plno záhad mi říká, abych vstal
po té nejmenší z nich můžem snad
jít s tajnou žízní tajně spát.

Ukolébavka pro mne

F .C .B .BC

```
            F   C       F
Dej mi šátek   přes oči
          C         F
a ruku   pod hlavu
  F         C      F      B
a švarmy bílých rytířů
         F    C       F
i svou dívčí   postavu.

                B          F
Prodej do arabských měst
               B          F
a můj přítel   věrozvěst
               C       F            B
ať mi koupí   čtení    pod lampu
           F   C          F
ať se dovím    co je čest.

F                B      F
Vem si noční    košili
                   B    F
tou než jsme se   opili
              C      F       B
jsi přikryla   mé mineje
  F          C         F .F .
i skříňku   s motýly.
```

:[**F .B .F .F**]: **F .C .F .B .F .C .F .F** *jako3.část*

Vyžeň všechny číšnice
a zavři hotely
a stolek pana biskupa
mi přisuň k posteli.

Mám v něm římské střevíce
ještě vlhké z ulice
a v těch mi přines kaviár
až vyjde denice.

Oblehni můj vlastní hrad
prodejný můj dominát
:[a než překročíš hranice
  už budu usínat]:

Víla

C .FC .C .F Ami Dmi .G .AmiG .F .F .

C F C
Jde po skosený trávě
C F C
a jde tak, jak se to píše
Dmi Gmi Dmi A7
s větrem v zádech, s kytkou v hlavě
Dmi Gmi Dmi
důstojně a tiše
C F C G C G
a z polí slítají se ptáci a každej z nich jí věří
F B F C F C
a ona se pak vrací a má v rukou jejich peří.

Je to můj člověk s hlavou v kříži
umírající v horku
můj plakát na refýži
i má socha u New Yorku
je to můj voják beze jména
i ten parník v ústí Něvy
je to jediná má žena
jenže ta, která to neví.

Ami Dmi Ami
*: Místo k ní však mířím někam
Dmi Ami
kde je ten, co se tak vzteká
B C B
že ta hrůza, kterou čekám
F B F
není ta, která mě čeká.

Ten můj pocit nemá hranic, ta má víra bez rezervy
že už nezmůžu se na nic, ani na pevný nervy
natož na nějakou vílu, a že už nevím, o co kráčí
třeba nemám sílu, a třeba mi to stačí.

:[**C .FC .C .FC .DmiG**]]]] **AmiG .F …..C**

Vrať se

Emi .Emi .Hmi .Ami .Ami .C .G .D .D .C .G .D .D .Emi .Hmi .C .C .

Emi **Hmi** **Ami**
V pohyblivých píscích tvých, věčných jmen
C **G** **D**
snad nezmizely, milióny těch
C **G** **C** **G** **D**
která jsem ti dával, sám poztrácen
Emi **Hmi** **C .C .Emi .Emi .**
v pohyblivých píscích tvých, věčných jmen.

D **C** **G**
R: Vrať se, jsem zpitej a sám
D **Ami**
jsem dokonalej popel z cigaret
D **C** **G**
už se nebráním ani nezpovídám
D **C** **Emi** 4x [**D .C .Emi .Emi**]
vrať se zpět, zpět, zpět.

Emi **Hmi** **Ami**
Já oslepím svý koně, zradím cokoli
C **G** **D**
když jen kývneš, když se mihneš na schodech
C **G** **C** **G** **D**
tak podívej se na mě, na jezdce o holi
Emi **Hmi** **C .C .Emi .Emi .**
už bych oslepil svý koně, zradil cokoli.

D **C** **G**
R: Vrať se, jsem zpitej a sám
D **Ami**
jsem dokonalej popel z cigaret
D **C** **G**
už se nebráním ani nezpovídám
D **C** **Emi**
vrať se zpět, zpět, zpět.

Emi **D** **C** **Emi**
*: Věř, oslepím svý koně, zradím cokoli ...

Všem Kryštofům Kolumbům

Emi .Emi .Emi .

Emi D Ami
Otvírám dveře karbaníkům, jejich díkům
C Hmi
jako velkej gróf
Emi D
otvírám náruč mladým pánům
Ami Hmi
elegánům, beze slov.

Emi D Ami
Otvírám obchod každým ránem s marcipánem
C Hmi
hrou barevných skel
Emi D
otvírám přístav bludným lodím
Ami H
k nimž se hodím, bohužel.

E A E
R: Těm opuštěným hráčům, bláznům všem
E A H
dřív než se rozpláču v podvečer
E A E
bláznivou kantátu rád budu hrát
C D G
s tím pouťovým cinkáním zvonků.

:[**Emi D C .Emi D G .Emi D C .Hmi Emi**]:
:[**Emi D .C Hmi**]: :[**Ami D G C . F Hmi Emi**]:
Emi D .C Hmi . Ami D G C . F Hmi Emi . Emi D . C Hmi .
Emi .Emi .Emi .

Zavírám dveře zbohatlíkům, jejich vzlykům
z kterejch čiší vztek
zavírám dveře starým pánům
veteránům myšlenek.

Nechci si koupit moudrou radu pro parádu
v hnědých kamaších
kdo hledá, najde, a tak hledám
já se nedám, už kvůli nim.

Wayfaring stranger

traditionál

Emi
I’m just a poor wayfaring stranger
Ami **Emi**
a-travelling trough this world of woe

and there’s no sadness toil or danger
Ami **Emi**
to that bright world to which I go.

C **G**
I’m going there to meet my father
C **H7**
I’m going there no more to roam
Emi
I’m just a-going over Jordan
Ami **Emi**
I’m just a-going over home

I know dark clouds will gather round me

i know my way is dark and steep

but beautious fields lie just before me

where soul’s redeemed that vigils keep.

Za poslední lodí

8x :[**Ami .E**]: **Ami .E F G E .Ami$^{9/7}$. E^{sus4} .**

Ami Emi^{7} C^{7} Dmi
Za poslední lodí se zavřelo moře
Gmi^{7} F E^{sus4} E
a s posledním vojákem zdvihla se hráz
Ami E^{7}
a bázlivý zpěv kdesi v klášterním dvoře
Gmi D$^{\#}$ E Ami .E .Ami .E .
zněl jak sbohem jednoho z nás.

Ami .E F G E .Ami$^{9/7}$. E^{sus4} .

Za poslední lodí se zavřelo moře
a vítr jak netopýr prohánět pláž
a mladičký varhaník z konzervatoře
si dal jméno Jeremiáš.

Ami .E F G E .Ami$^{9/7}$. E^{sus4} .

Za poslední lodí jsem běžel až k místu
kde příliv mi zanechal španělskou zbroj
balíček peset a zažloutlých listů
vzpomínky a nepokoj
E Ami
a nepokoj, a nepokoj ...

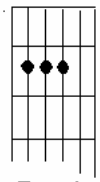
Esus4

Zapomnění

Robert Křesťan

E
Jižní okno bytu, šerá ulice
E
chutnám margaritu, z matné sklenice
A
namodralé blesky, blízké tramvaje
E
trapné arabesky, zdejší partaje.

R: **C G F** Zapomenout **C G A**
C G F Zapomenout **C G A**

V ulepeném křesle, popel z cigaret
papírové jesle a drobné do karet
leták z pornokina, na osamělost
lístek do Berlína a zažloutlý Robert Frost.

R: **C G F** Zapomenout **C G A**
C G F Zapomenout **C G A**

E
Vánoce už byly a vlaky nejezdí
E
prý se zase střílí u Berlínské zdi
A
nebo je to jinde, někde na Dyji
E
snad u Warnemunde, v Nové Anglii.

Chvíle po setmění, selská idyla
tu slast ze zapomnění, jsi nepochopila
jen nepustit knihu, ani ten fotel ne
jen tak odletí k jihu, nezapomenutelné.

R: **C G F** Zapomenout **C G A**
C G F Zapomenout **C G A**

R: **C G F** Zapomenout **C G A**
C G F Zapomenout **C G A**

Zášť

:[**F.F.B.B**]]]: **F. F. BC.**

F C^7 Dmi B Gmi Ami C^7 Dmi
Když nic mi běží k ničemu a hlava bolí záští
C B C
jistě k jiné nebo k jinému poznovu
F C^7 Dmi B Gmi Ami C^7 Dmi
spěchá ve vší skromnosti a věčně šedém plášti
C B
jedna ženská s taškou radostí k domovu.

BC. Dmi. DmiC. F. F. B. BAmi. Dmi.
DmiC. F. FC. Dmi. Dmi. C. C. C. C.

F B
R1:Možná je to ta, kterou mám rád
F B
a možná je to ta, kterou miluju.

Na kůlu vprostřed pokoje mám nahou dívčí kresbu
a někdy po ní toužím jako po soše
má v sobě sílu levhartic i přízrak písní z Lesbu
a každou ranou víc a víc rozkoše.

F B
R1:Možná je to ta, kterou mám rád
F B F
a možná je to ta, kterou miluju.

Jak skoupá je má nenávist, když nedovedu střílet
jak skoupá je má hrdost někde na mezi
místo jizev na duši jen fleky z rybích filet
a místo čáry života hovězí.

F B
2x Možná je to tím, že to mám rád
F B
a možná, že jsem jen malej darebák.

Zdi

Emi Hmi Ami Emi

Emi Hmi
Pokorná tvář ženy
Ami Emi
rozbrázděná jmény
Hmi
semletá mlýny, pomačkaná
Ami Emi
bukovými kmeny.

Emi Hmi
Kropenatá stíny
Ami Emi
neurčité viny
Hmi
břicho jak hrouda podupané
Ami Emi
rozmáčené hlíny.

:[**Emi Hmi Ami Emi**]:

Emi Hmi
Nekonečný příběh
Ami Emi
o padajících zdech
Hmi
nestojím, lásko malovaná
Ami Emi
za jediný tvůj vzdech.

Hmi
Nestojím, lásko malovaná
Ami Emi
za jediný tvůj vzdech.

:[**Emi Hmi Ami Emi**]:

Zlá Marléna

E .E .Hmi$^{/E}$ .Hmi$^{/E}$ .A .A .A .E .E .E .ED .H .H .

E Hmi$^{/E}$
Zlá Marléna
A E
ztracená ve víru lásky
E Hmi$^{/E}$
Zlá Marléna
A E
zkrásněná od pláče
E Hmi$^{/E}$
Zlá ztracená
A E
v peřejích Athabasky
E Hmi$^{/E}$
Zlá Marléna
A E
z protější pavlače.

A E
Hleď jak se nese jak tančí jak barví si tváře
A E
jak zaklání hlavu jak ví co to znamená
Hmi^{7} A
jak šťastně se mění v otroka z otrokáře
E
jak přivírá oči a sní naše Marléna.

Zlá Marléna ztracená ve víru lásky
Zlá Marléna zkrásněná od pláče
Zlá ztracená v peřejích Athabasky
Zlá Marléna z protější pavlače.

Včera jsem rovnal své knihy a poslouchal Flatta
a v duši měl smír sladké ticho i holý vděk
chránil jsem štěstí všech Marlén a pavlačí světa
všech omšelých bytů a bolavých otázek.

Vzal jsem si širák a cítil jak blýská se léto
a den náhle nebyl jen to horší ze dvou zel
jako bych se v pokoře skláněl a přímilo mě to
jako bych věděl jakoby probouzel.

Zlá Marléna
z protější pavlače

Zvoní zvony

E .E .A .A H . E

E A E
Zvoní zvony barbarů, z těch měst, které sní
F#mi H7
zvoní zvony v svatyních, a v údolích zní
A E C#mi A
řekám tak širokým, a tak hlubokým
E A E
že svět se rozběh zpátky, a čas beží s ním.

:[**E .E .A .A H . E**]:

Zazvoň, svatý Petře, čtyřem větrům, jež bdí
zazvoň rukou železnou, ať všichni to ví
je rušno a křik, v městech i vsích
a nad posvátnou krávou, soumrak hoří jak vích.

Zazvoň, milá Marto, chlapci, jenž vodí pluh
zazvoň, ať svět vidí, že jen jeden je Bůh
pastýřka spí, tam u vrboví
a ovce kdesi v horách, raději zbloudily s ní.

C#mi E
Zvoní zvon, za slepé, jež šílí,
C#mi E
zvoní zvon, za všechny, co zbyli
C#mi G#mi
zvoní zvon, za ty vyvolené
C#mi F#
co budou je soudit, až Bůh řekne ne.
A E
Zvoní zvon, za zmizelý čas
F#mi H7
za dětský hlas a nevinnost v nás.

Zazvoň, svatá Kláro, tam kde nejvýše je
zazvoň z bunkru, za rozkvetlé orchideje
stoupá tam dým, a bitva je vším
a rozmazává rozdíl, mezi dobrým a zlým.

:[**E .E .A .A H . E**]: